

CINÉCLUB

15 jan '91

"FRANCOFOON EXOTISME"

Wat de filmmakers van deze avond met elkaar verbindt is ten eerste hun zin voor vernieuwing en exploratie van het filmmedium, en ten tweede hun contact met C.B.A.

Le Centre de l'Audio-visuel à Bruxelles is een unieke organisatie in ons land. Het is een vzw die een groot aantal van de interessantere franstalige filmproducties heeft mogelijk gemaakt.

Terwijl in Vlaanderen elk persoonlijk beeld-werk naar de video wordt verjaagd, kunnen de franstalige cineasten voorlopig iets gemakkelijker aan de pellicule blijven. Deze voorstelling geeft een goed beeld van recente ontwikkelingen.

HET KWADE OOG rekent het tot haar vanzelfsprekende taak U deze films aan te bieden nu ons land zodanig is gecompartmenteerd dat al wat zich voorbij één of andere taalgrens afspeelt volstrekt onbekend blijft.

We lanceren meteen een nieuw begrip voor deze nog te ontdekken cinema : "FRANCOFOON EXOTISME".

ANDRE COLINET: clair-obscur

1982
45min

Het vertrekpunt van de film is een confrontatie van de klassieke man-vrouw verhouding met dat van een homofiel koppel.

De mannelijkheid, de vrouwelijkheid en het androgene als het ware. De conflicten die ontstaan verwijzen naar machtsmisbruik die er voor zorgt dat een individu goed funktioneert in een systeem. De film evolueert verder naar een mystieke, sakrale, heidense zoektocht, gevisualiseerd door regressie naar de baarmoeder en vernietiging van repressieve macht: de macht die ontplooiing en geluk in de weg staat (ouders, school, baa, religie, staat en kapitaal).

De filmtaal is expressivistisch en surrealistisch met een functionele klankband (konkrete muziek, elektro-akkoestische muziek, geen dialogen).

Afgezien van eventuele filmische kwaliteiten schuilt de reële waarde van die films in het initiatief om film te maken met eigen financiële middelen en zonder enige vorm van compromis ten opzichte van de buitenwereld.

ERIC PAUWELS: un film

1986
47 min

Drie personen wandelen door de streek van Frans-Vlaanderen en langs de Noordzeekust gedurende de laatste drie dagen van het jaar. Een man, een vrouw, een man met een camera. De uitstap toont het karakter van het landschap.

Klompen Vlaamse aarde kleven aan hun schoenen. Het open vlakke land wordt bedekt met een grijze donkere gesloten hemel. Een bord langs de weg "U bent in Vlaanderen" getuigt van de absurde taalkwestie in België. Deze uitstap is een observatie van drie personages: hun delicate, hechte relatie. Langs banen, wegen, velden en ten slotte verlaten stranden voelen we het kwetsbare van de communicatie.

Bovenal toont de uitstap ons het functioneren van de camera. Het opblazen tot 16 mm (gedraaid in super-8) accentueert de korrelstructuur van de pellicule. De hordende montage en het geratel van de cameramotor onthullen de overgangen in de montage.

De camera staat centraal, de man praat tegen de camera (man), hij sleept het statief mee. Geleidelijk worden de rollen omgedraaid, het koppel wil ook filmen.

Documentaire wordt fictie, het objectieve verslag wordt een subjectief verhaal.

Een film, een portret, een zelfportret.

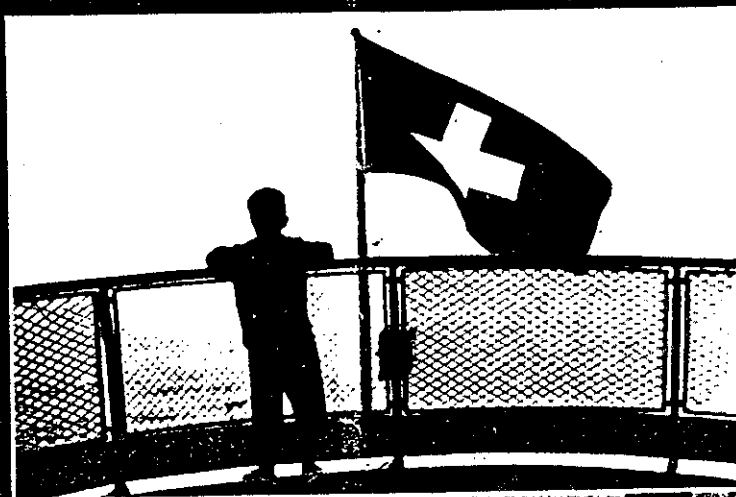

Josee De Pauw

Michèle-Anne De Mey

BORIS LEHMAN A LA RECHERCHE DU LIEU DE MA NAISSANCE

1990
75 min

A la recherche du lieu de ma naissance is een zelfbewuste, hallucinante zoektocht door het grijze Zwitserse Lausanne.

Zijn schoorvoetende terugtocht naar de plaats waar hij op het einde van de 2de wereldoorlog, de 3de maart 1945, werd geboren - als Jood, in een zogenaamd neutraal land - ervaart hij persoonlijk als een teruggaan naar de plaats van de misdaad, niet zozeer als dader, wel als schuldige; "gewapend" met een vergeelde foto, een schaarse brief en een enkel document maakt Boris Lehman zijn opwachting in Lausanne, waar quasi elk spoor van hem werd uitgewist, zijn bestaan werd weggemoffeld. Gebeurde zijn terugreis al niet van harte, Lehman wordt overmand door een naar gevoel om zijn eigen "geschiedenis" na te trekken, zijn eigen verhaal te ontdekken. Wat hij vindt is een anoniem typisch Zwitserse stad die hem onverschillig laat. En dat is wederzijds. En dus zit er voor Lehman niets anders op dan zijn eigen verleden te verbeelden: hoe zijn moeder gekleed was (tijdens de zwangerschap), hoe hij geboren werd, zijn eerste papfles, zijn besnijdenis, enz. Want het is duidelijk dat Boris Lehman zijn (Joodse) identiteit torst...

A la recherche... biedt een intrigerende reflectie aan over het leven, geboorte en dood, gekaderd in de levensvraag "wat het betekent om als Jood geboren te zijn tijdens WO II". Lehman ondervraagt luidop de stad, die zijn wieg was, die als buik het meer Leman (!) koestert en toch iemand als Lehman buiten op de stoep laat staan. Het metaforische slotbeeld (een jongetje op een boot die langzaam in de mist wordt opgelost) spreekt boekdelen. Voor Boris Lehman blijft zijn verleden nog even mistig, nog even raadselachtig. Maar intussen heeft de kijker wel van een brok harte-lijke melancholische exploratietocht kunnen genieten.

Freddy Sartor (uit Film en Televisie)

VOLGENDE VERTONING DINSDAG 12 FEBRUARI :

de eerste Fassbinders : Der Stadtstreicher - 1965 , 10 min

Das kleine Chaos - 1966 , 12 min

Katzelmacher - 1969 , 88 min

in CALYPSO ZOO
astridplein 12 2018 antwerpen

DE
andere
FILM

INFO-RESERV. 03 236 82 59 OF 234 16 40